

Індик – птах великий, поважний та гордий.

Ще з дитинства я боялася цих птахів. Мені здавалося, що вони завжди сердиті. Але, виявилось, що вони сердяться лише тоді, коли на них не звертають уваги. Ця птиця вважає, що вона найголовніша. Але, все-таки, розлючений індик надуває шию, цим покращує надходження крові, переливається кольорами веселки; пір'я стають дибки, хвіст у них розпущений. Такий вид індика вражає та лякає. Але лише тих, хто слабкіший за нього.

На моєму досвіді, коли індик зустрічав сильнішого індика, йому було непереливки. Слабкіший одразу падає, простягаючи шию, здаючись.

Такий, також, наприклад, півень. Теж гордий та поважний. За своє місце він буде боротися на смерть. Тому, знавці знають, що в господарстві потрібен лише один півень.

Свій чепурний, яскравий наряд вони демонструють у шлюбний період. Навесні індик виступає перед індічками. Він всілякими методами приваблює їх. Випинає груди, закидає голову, довга шия переливається різними барвами. Він розпускає хвіст, крилами кружить по землі. Як ви бачите, такий зовнішній вигляд можна побачити і в розлюченому індіку.

Ми розглянули питання умов існування індика, умов життя, розвитку та розмноження. Дізналися про їх значення для людини. Ми порівняли його продукцію з продукціями інших птиць, таких як гуси, кури, качки та перепілки. Ми порівняли риси його характеру з характером півня. За результатами досліджень ми побачили як важко доглядати індічат, ми знаємо, що різні добавки шкодять користі м'яса, але ми переконалися, що індічатина дуже корисна. Тому, ми могли б запропонувати різні способи догляду за цими птахами, також виведення різних порід цих птахів. Це б збільшило кількість їх та продукції.

УДК. 636.2.084.0.82.7. 2.11.

Островська Л. Я., студентка, Інститут природничих наук, Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Науковий керівник – Калинка А. К., кандидат с.-г. наук, с. н. с.

Буковинська державна сільськогосподарська дослідна станція НААН, м.

Чернівці, Україна

ВИКОРИСТАННЯ СЕЛЕНУ І ЙОДУ В ГОДІВЛІ ЖУЙНИХ В УМОВАХ ПЕРЕДГІРСЬКОЇ ЗОНИ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ

Вивченням годівлі м'ясної худоби займалася велика кількість вітчизняних вчених, якими було проведено дослідження в яких не вивчалось мікроелементи і не враховувалися їх норми живлення для новоствореного буковинського зонального типу м'ясного сименталу худоби нової генерації для всіх кліматичних зон регіону Буковини.

Деякі вчені в минулому вважали, що помірна годівля молодняку жуйних не дає в майбутньому можливості вирощувати корів з високим генетичним потенціалом молочного чи м'ясного напрямку продуктивності і тому

рівень годівлі за винятком крайніх варіацій, не відбивається на їх наступній продуктивності.

На вище сказане, багато авторів вивчали зміни в організмі під впливом різних типів годівлі, ріст і розвиток, оплату корму, продуктивність, але не досліджували після відлучення від матерів-годувальниць з додаванням тих елементів, яких не достає згідно норм в раціонах в даному регіоні.

У зв'язку з цим і метою наших досліджень було вивчити вплив різних мікроелементів (селену і йоду) при вирощуванні ремонтних телиць м'ясного напрямку продуктивності в умовах передгірської зони Буковини.

Для цього було проведено науково-виробничий дослід у базовому ДПДГ "Чернівецьке" с. Пурень Герцаївського району Чернівецької області, де було відібрано 3 групи телиць м'ясного комолого сименталу в кількості по 8 голів у кожній групі у 9-місячному віці з початковою живою масою 250 кг.

Умови утримання, годівлі для всіх дослідних тварин були однаковими в зимовому періоді згідно розробленої такої схеми досліді: контрольна група була на раціонах прийнятих в господарстві, перша дослідна група отримувала селеніт натрію, а другій дослідній групі згодовували йодистий калій.

Дослідження на телицях проводилися взимку при прив'язному утриманні у приміщенні. Годівля два рази на день. До складу зимово-стійлового раціону входили наступні корми: сіно з різнотрав'я, силос кукурудзяний, сінаж та концентровані корми, солома пшенична.

Досліджувані мікроелементи давали разом з концентратами. Облік заданих кормів в основний період проводився щоденно з проведенням контрольної годівлі один раз в тиждень або при зміні раціону. Кількість спожитих кормів визначали методом визначення різниці між кількістю заданих кормів і їх залишків (один раз на місяць за два суміжні дні). Дози мікроелементів (селеніту натрію та йодистого калію) виготовлялися на кафедрі технології переробки продукції тваринництва і хімічних дисциплін Подільського державного аграрно-технічного університету і згодовували тваринам в господарстві, де проходили дослідження згідно запланованої схеми.

Результати хімічного аналізу зразків кормів виконано методом атомно-абсорбційної спектроскопії на приладі типу КАС - 120 МІ (полум'яний варіант).

Першим етапом у наших дослідженнях було вивчення вмісту селену, йоду та інших мікроелементів в кормах в ДПДГ "Чернівецьке". Характеризуючи вміст селену в досліджуваних кормах, впливає один загальний висновок, що найвища концентрація селену спостерігається у сінажі – 0,22мг/ кг, в той самий час його концентрація досить низька в усіх досліджуваних кормах, в силосі кукурудзяному 0,04 мг/ кг, в зерні пшениці – 0,071 мг/ кг.

В концентрованих кормах вміст цього мікроелемента дещо вищий порівняно з іншими досліджуваними кормами.

У зв'язку з тим, що вся Чернівецька область є біогеохімічною зоною з нестачею йоду в ґрунтах, воді і кормах, хотілось більш детально зупинитись на характеристиці нестачі селену і йоду в раціонах.

Як свідчать результати проведених досліджень, протягом облікового основного періоду досліді середньодобові прирости телиць I дослідної групи склали 756,7 г, що на 76,2 г (11,2 %) при ($P>0,01$) більше від ровесників-аналогів

контрольної групи, які знаходились на раціоні згідно проробленої схеми досліджень. Встановлено, що за період дослідження енергія росту в тварин II дослідної групи становила 776,7 г, що на 96,2 кг (14,1 %) при ($P > 0,01$) більше від ровесників-аналогів в яких раціон був прийнятий в господарстві без добавок мікроелементів. При закінченні заключного періоду коли всі дослідні тварини були на однаковому раціоні, добові прирости склали у другій дослідній групі – 883,3, що на 150 г (32,6 %) більше від аналогів контрольної групи.

У дослідженнях доведено, що, при годівлюванні селеніту натрію дослідним теличкам, збільшується енергія росту на 14,1 % при оплаті корму продукцією 6,8 к. од. за 1 кг приросту в умовах передгірної зони Українських Карпат.

Встановлено, що кращі економічні показники отримано в I і II дослідних групах, в яких затрати кормів на 1 ц приросту живої маси склали 7,2 і 6,8 ц к. од., собівартість приросту живої маси 1 голови за період вирощування дорівнювала 783,8 грн. Чистий дохід на 1 голову в цих групах був найбільшим і становив 999,2 і 990,3 грн. в цінах 2015 року. В результаті рентабельність вирощування складала 27,4 і 26,3 % відповідно.

Отже, нами вивчено ефективність вирощування ремонтних телиць м'ясного сименталу худоби нової популяції з використанням в раціонах селеніту натрію і йодистого калію, що виявилась найбільш економічною та робить розроблену технологію конкурентоздатною, дешевою і перспективною в умовах передгірської зони Карпатського регіону України.

УДК 636. 084

Палій О.М., студентка I курсу магістратури спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”

Науковий керівник – Цвігун А.Т., доктор с.-г. наук, професор, член-кореспондент НААН України, Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський, Україна

НЕДОЛІКИ У НОРМУВАННІ ЖИВЛЕННЯ І ТЕХНІЦІ ГОДІВЛІ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ В УКРАЇНІ

Основними недоліками останніх, опублікованих у 1991 році, деталізованих норм годівлі є такі:

1. В основі системи нормування і оцінки поживності кормів прийнято вівсяну кормову одиницю, яка не є об'єктивним універсальним критерієм енергетичної цінності та продуктивної дії кормів, оскільки занижує на 30-40 % фактичну поживність грубих кормів з високим рівнем клітковини і водночас завищує на 10 % поживність концентрованих кормів у раціонах великої рогатої худоби.

2. Для більшості видів сільськогосподарських тварин (за винятком свиней та бугайців) не розроблено основний критерій – показник, що визначає ефективність трансформації кормів у чисту продуктивну енергію, виражений концентрацією обмінної енергії та біологічно активних речовин у 1 кг сухої речовини кормів.